

Vlaams
Parlement

ingediend op **1543** (2017-2018) – Nr. 6
28 mei 2018 (2017-2018)

Verslag

namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door Karin Brouwers en Marius Meremans

over het ontwerp van decreet

betreffende de bovenlokale cultuurwerking

Samenstelling van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

Voorzitter: Bart Caron.

Vaste leden:

Cathy Coudyser, Marius Meremans, Wilfried Vandaele, Miranda Van Eetvelde, Manuela Van Werde, Herman Wynants;

Karin Brouwers, Sabine de Bethune, Joris Poschet, Orry Van de Wauwer;

Lionel Bajart, Jean-Jacques De Gucht;

Yamila Idrissi, Katia Segers;

Bart Caron.

Plaatsvervangers:

Paul Cordy, Kathleen Krekels, Bart Nevens, Ludo Van Campenhout, Karl Vanlouwe, Peter Wouters;

Cindy Franssen, Tinne Rombouts, Koen Van den Heuvel, Johan Verstreken;

Rik Daems, Francesco Vanderjeugd;

Bert Moyaers, Tine Soens;

Imade Annouri.

Documenten in het dossier:

- 1543** (2017-2018) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen
– Nr. 5: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

I.	Algemene bespreking.....	4
1.	Toelichting	4
1.1.	Situering.....	4
1.2.	Inhoudelijke krachtlijnen	5
1.3.	Budgettair kader	6
1.4.	Timing	6
1.5.	Besluit	7
2.	Bespreking in de commissie.....	7
2.1.	Marius Meremans	7
2.2.	Karin Brouwers	8
2.3.	Jean-Jacques De Gucht	8
2.4.	Bart Caron	9
2.5.	Katia Segers	11
2.6.	Minister Sven Gatz	12
II.	Artikelsgewijze bespreking en stemming	14
III.	Eindstemming.....	24
	Gebruikte afkortingen	25
	Tekst aangenomen door de commissie.....	26
	Bijlage: zie dossierpagina van dit document op www.vlaamsparlement.be	

Op donderdag 26 april, donderdag 3 mei en donderdag 17 mei 2018 behandelde de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media het ontwerp van decreet betreffende de bovenlokale cultuurwerking.

Op donderdag 26 april 2018 lichtte minister Sven Gatz het ontwerp van decreet toe en besloot de commissie tot een hoorzitting op donderdag 3 mei. Op donderdag 17 mei volgden de algemene en artikelsgewijze bespreking en eindstemming over het ontwerp van decreet.

De powerpointpresentatie van minister Gatz is terug te vinden op de [dossierpagina](#) van dit document op www.vlaamsparlement.be.

I. Algemene bespreking

1. Toelichting

1.1. Situering

Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, noemt het ontwerp van decreet een sluitstuk van de goed geslaagde overdracht van de culturele bevoegdheden van de provincies. Al in haar regeerakkoord kwam de Vlaamse Regering overeen om de provinciale bevoegdheden af te slanken. Daartoe zijn elf instellingen naar de lokale besturen gegaan en acht naar de Vlaamse Gemeenschap. Het ontwerp van decreet betreft de overdracht van de provinciale taken en bevoegdheden, naast die instellingen. De Vlaamse overheid wil een antwoord formuleren op de vraag wat ze met die bevoegdheden wil doen, en een visie op het feit dat de lokale besturen nu hun eigen cultuurbeleid heel autonoom mogen voeren.

Op een gegeven moment had de Vlaamse Regering beslissingen te nemen over de continuïteit en de ontwikkeling van een nieuw geïntegreerd beleid. Wat de continuïteit betreft, houdt minister Gatz zich aan zijn woord ten aanzien van de sector en het Vlaams Parlement door middel van het transitierglement 2018-2019.

De regering opteert voor één Vlaams kader. Een vergelijkbare oefening vond recent op een beperktere schaal plaats voor het jeugdwerk. In dit soort operaties is het uiteraard nodig om voor alle regio's een gelijkaardige regeling te treffen. Historisch gegroeide verschillen tussen provincies moeten dus worden weggewerkt. In sommige gevallen worden ze herleid tot het gemiddelde, in andere gevallen naar boven gelijkgeschakeld. Het is uiteraard de bedoeling om zo weinig mogelijk zaken te herleiden tot het niveau van de provincie met het laagste aanbod.

Regionale verschillen bestaan nu eenmaal, zelfs binnen de provincies. Daarvoor wil minister Gatz oog hebben.

De minister herinnert eraan dat de uitrol van bepaalde zaken buiten dit ontwerp van decreet gebeurt, zoals het streekgerichte bibliotheekbeleid en eengemaakte bibliotheekstelsel, Boekstart, Buren bij Kunstenaars, wedstrijden in het kader van het Forum voor Amateurkunsten, het eerder vermelde transitierglement enzovoort.

Twee vragen liggen aan de basis van de concrete artikelen in het ontwerp van decreet:

1° welke troeven van het bovenlokale niveau willen we behouden? In bepaalde gevallen maar niet altijd zijn daaraan doorgroeimogelijkheden gekoppeld. Minister Gatz streeft naar de juiste verhouding voor wat bovenlokaal is, en dus noch louter lokaal, noch op het Vlaamse niveau. Daaraan heeft hij in dit ontwerp van decreet zeker het participatie- en spreidingsthema willen koppelen, zoals de cultuurcentra ook hebben gevraagd. Het zal ook in de latere uitvoering zijn

- plaats krijgen. Nog in deze heel algemene context vermeldt de minister de connecties die zich aandienen met de andere beleidsdomeinen;
- 2° welke ondersteuning moet Vlaanderen het bovenlokale niveau nog extra bieden in vergelijking met de huidige instrumenten? Hier zijn de vragen aan de orde over bovenlokale versus sectordecreten, het bovenlokale versus het huidige beleid voor amateurkunsten, en het bovenlokale versus het resterende decreet over het lokale cultuurbeleid.

Op die twee vragen formuleert dit ontwerp van decreet een zo duidelijk mogelijk antwoord.

1.2. Inhoudelijke krachtlijnen

Met het ontwerp van decreet beoogt minister Gatz een scharnierfunctie en een zekere complementariteit.

Ten tweede wil de minister ruimte bieden voor projecten die de grenzen van de beleidsdomeinen overschrijden. Waar toepasselijk is samenwerking van Cultuur met bijvoorbeeld Onderwijs, Economie, Onroerend Erfgoed, Welzijn en Toerisme een pluspunt.

Voorts wil de minister rekening houden met regionale verschillen, of wat negatief geformuleerd: voorkomen dat de Vlaamse ruit alles naar zich toezuigt. Op dit niveau kunnen innovatieve projecten nieuwe bakens uitzetten.

Ten slotte zullen wonderwoorden als 'transversaliteit', 'multidisciplinariteit' en 'transdisciplinariteit' naar voren moeten komen bij de kandidaturen voor subsidies van werking of projecten.

De steun waarin het decreet zal voorzien, zal bestaan uit projectsubsidies en structurele ondersteuning. Het – financiële – zwaartepunt komt op projectsubsidies, hoewel de regering intussen ook al stap voor stap een raamwerk voor structurele ondersteuning wil bouwen.

1.2.1. Projectsubsidies

Voor de projectsubsidies komen er vanaf de inwerkingtreding op 1 januari 2020 twee rondes per jaar. Projecten kunnen een looptijd van drie jaar hebben. Er zijn in deze context nogal wat projecten voor subsidiebedragen onder de 7000 euro. Daarvoor wil de minister in de ex-provinciale logica een wat lichtere procedure, met een andere regeling voor voorschotten en verantwoording dan bij hogere bedragen. Hij geeft daarmee gehoor aan de noden van het werkveld.

De functies die voor projecten in aanmerking komen, stemmen overeen met die uit de bestaande sectordecreten. Het is wel de bedoeling dat de initiatieven minimaal twee functies verenigen. Die functies blijven breed gedefinieerd:

- experimenteren en innoveren;
- creëren en produceren;
- spreiden en presenteren;
- leren en participeren.

De structurele ondersteuning kwam eveneens op 26 april 2018 al enigszins aan bod in de vraag om uitleg van Bart Caron over het streekgerichte bibliotheekbeleid (*Hand. VI.Parl. 2017-18, nr. C213*). Ook in die vraag ging het eigenlijk al over het bovenlokale steunpunt.

1.2.2. *Structurele ondersteuning: steunpunt*

De structurele ondersteuning van het steunpunt is ten eerste gericht op praktijkontwikkeling en beleidsondersteuning. Bij wijze van spreken wordt daarmee het warm water heruitgevonden, maar het is wel de bedoeling om dit steunpunt optimaal te organiseren en een oplossing aan te reiken voor de verweesdheid die een deel van het veld toonde na de reorganisatie en de oprichting van CultuurConnect met heel eigen beleidsaccenten.

De samenwerking met het steunpunt zal gebeuren op basis van een beheersovereenkomst. Ze zal kaderen in de ruimere bovenbouwvoefening. Heel veel zal moeten gebeuren op een korte termijn. Eind mei is de eerstvolgende deadline. Tegen eind juni moet de regering duidelijkheid hebben. Zowel de overheid als de sector wensen dat het nu snel gaat.

1.2.3. *Structurele ondersteuning: intergemeentelijke samenwerkingsverbanden*

De projectsubsidies leggen in hoge mate de verbinding met de initiatieven die de provincies al subsidieerden. Daarentegen bouwen de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden een link naar het decreet betreffende het interlokale cultuurbeleid. Het voorliggende ontwerp streeft naar een uitbreiding van de samenwerkingen die in dat verband al bestonden.

Het is de ambitie om het aantal intergemeentelijke samenwerkingsverbanden uit te breiden naar ongeveer twintig. Momenteel is het nog te vroeg om te voorspellen op welke termijn dat doel zal worden bereikt.

De bedragen worden geplafonneerd op 100.000 euro per IGS. Daartegenover moet een even hoge cofinanciering vanuit de lokale besturen staan. Door het steunbedrag niet al te hoog te laten oplopen, blijft die overeenstemmende eigen bijdrage haalbaar voor lokale besturen.

Op termijn moet de structurele ondersteuning van de IGS'en kunnen leiden tot een regierol voor de regio, op basis van de cultuurnota die moet worden opgesteld zoals het ontwerp van decreet voorschrijft. Daarin worden onder meer complementariteit, het lokaal-regionale aspect en de spreiding, naast uiteraard kwaliteit, sterke ankerpunten.

1.3. Budgettaire kader

Minister Gatz toont de dia met het budgettaire kader (zie bijlage) en maakt gewag van een aardige startbasis.

De 7,5 miljoen euro voor projecten is begroot op basis van het aantal verwachte vragen. Die schatting is gemaakt met de medewerking van de ex-provinciale medewerkers, waarvan nu een deel bij de Vlaamse administratie werkt.

De structurele ondersteuning gaat nu uit van 1 miljoen euro voor het steunpunt. Dit is verder te bekijken op basis van de nota van Koen Vandyck en de verschillende stakeholders, en van beslissingen die de Vlaamse Regering nog te nemen heeft. Voor IGS'en is het budget 2 miljoen euro, gezien de twintig beoogde samenwerkingsverbanden en de maximumsteun van 100.000 euro vanwege de Vlaamse overheid.

1.4. Timing

Minister Gatz rekent op de parlementaire goedkeuring van het ontwerp van decreet binnen enkele maanden. Intussen treft hij ook al voorbereidingen van het

uitvoeringsbesluit opdat de Vlaamse Regering dit voor de eerste maal principieel kan goedkeuren in de zomer van 2018. In het najaar zal het Vlaams Parlement hierin dus inzage hebben.

De Vlaamse Regering beoogt een vliegende start wanneer het nieuwe decreet in werking treedt, op 1 januari 2020. Al in 2019 kunnen dossiers worden ingediend en moet het steunpunt operationeel zijn. De huidige Vlaamse Regering is dus niet van plan om 1 januari 2020 af te wachten en wil ervoor zorgen dat op die datum de IGS'en en projecten goed voorbereid van start kunnen gaan.

1.5. Besluit

Minister Gatz gaat ervan uit dat het voorliggende ontwerp, al betreft het een overgangsdecreet, een goede basis zal leggen voor de subsidieaanvragen van IGS'en en projecten.

Het ontwerp is een poging om een nieuw hoofdstuk te schrijven in de cultuurgeschiedenis van Vlaanderen. De minister verwacht dat twee of drie jaar later een uitgebreider nieuw hoofdstuk zal volgen, tenzij dit ontwerp zo perfect zou zijn dat het decreet nog tien jaar meekan. Maar dat was dus niet de ambitie. De ambitie was om goed over te nemen wat al bestond en nieuwe paden te kunnen inslaan.

2. Bespreking in de commissie

2.1. Marius Meremans

Marius Meremans ziet in het ontwerp van decreet een antwoord op de onzekerheid die de sector voelde na de overheveling van de provinciale cultuurbevoegdheden. De sector vreesde dat er bovenlokale initiatieven in het gedrang zouden komen, dus de initiatieven die boven het lokale niveau uitstijgen maar niet groot genoeg zijn om door het Vlaamse niveau te worden opgepikt. Traditioneel konden dergelijke initiatieven voor hun subsidies bij de provincies terecht.

De Vlaamse Regering wil dergelijke subsidies behouden, maar ze anders aanpakken, gestoeld op een Vlaamse leest die moderner en correcter zal zijn en op transversaliteit focust. Doel is een geïntegreerd cultuurbeleid in bovenlokale gebieden.

Het ontwerp voorziet in een steunpunt voor bovenlokale werking en vult daarmee de lacune in die na het verdwijnen van Locus was ontstaan. Daarmee komt het tegemoet aan een vraag van de sector.

Voorts strekt het ontwerp van decreet tot subsidies aan intergemeentelijke samenwerkingsverbanden voor een opdracht als facilitator en regisseur. De IGS'en zullen nagaan wat in hun regio leeft en hoe dit moet worden aangepakt.

In de ideale wereld worden nationale zaken in het Vlaams Parlement geregeld maar krijgen bovenlokale actoren een budget om op het terrein een regionale dynamiek te laten gedijen. De realiteit is echter dat die bovenlokale samenwerkingsverbanden vooralsnog lang niet in heel Vlaanderen voorhanden zijn. Op sommige plaatsen wordt zelfs geen nood aan bovenlokale werking gevoeld. Er zijn met andere woorden nog lege plekken in Vlaanderen. Hopelijk raken die dankzij dit ontwerp van decreet ingevuld.

N-VA is blij met de projectsubsidies voor transversale projecten en met de gedefinieerde functies.

Het ontwerp strekt tot een decreet dat een stap in de goede richting zal zijn, maar een eindpunt of regeling voor de heel lange termijn wordt het allicht niet. De ko-

mende jaren zullen er evaluaties nodig zijn om na te gaan hoe de volgende stap eruit zal zien. De ervaring op het terrein zal dit uitwijzen.

De N-VA-fractie zal het ontwerp volmondig steunen, besluit Marius Meremans.

2.2. Karin Brouwers

Karin Brouwers herinnert aan de hooggespannen verwachtingen die onder meer in de hoorzitting zijn geuit ten aanzien van dit ontwerp van decreet. De CD&V-fractie ziet in het ontwerp een opstap – na het transitierglement – in de warme overdracht van projecten die de provincies traditioneel subsidieerden en die de draagkracht van een enkele gemeente of zelfs stad overstijgen.

Het commissielid wil nu al pleiten voor een nauwkeurige monitoring van de uitvoering van het decreet, met het oog op tijdige bijsturing indien te veel waardevolle projecten uit de boot mochten vallen.

Gezien de vele uitdagingen die de lokale besturen de komende jaren wachten, zal de bovenlokale samenwerking alleen maar toenemen. Vandaar dat Karin Brouwers niet alleen van een opstap- maar ook van een groeidecreet gewaagt. Het komende Vlaamse bewind zal zeker moeten nagaan of het budget op basis van het voorliggende ontwerp van decreet wel zal volstaan om de bovenlokale cultuurprojecten en de IGS'en te ondersteunen.

CD&V hecht groot belang aan de laagdrempeligheid in het ontwerp van decreet, dat immers de provinciale subsidies zal vervangen, waar net nabijheid en coaching door provinciale ambtenaren de organisaties en lokale besturen hebben geholpen om hun plannen te realiseren. Bijzonder tevreden is de fractie dan ook met de decretale invoering van een steunpunt dat die coachende rol kan opnemen met opdrachten als expertiseopbouw, visievorming en praktijkondersteuning. Door het wegvallen van het decreet betreffende het lokale cultuurbeleid en het steunpunt Locus is het zwaartepunt voor lokaal cultuurbeleid immers bij steden en gemeenten terechtgekomen. Vanuit die hoek is er dan ook de roep om meer ondersteuning, waaraan het nieuwe steunpunt tegemoet zal komen.

Het steunpunt zal bottom-up tot stand komen dankzij het engagement van de partners onder leiding van Koen Vandyck, aan wie de CD&V-fractie haar volle vertrouwen toezegt. De fractie hoopt dat alles in het werk wordt gesteld opdat het steunpunt in januari 2019 van start kan gaan en iedereen deskundig zal bijstaan die een beroep wil doen op het nieuwe decreet.

Het voorliggende ontwerp strekt weliswaar tot een nieuwe belangrijke stap in de overheveling van provinciale bevoegdheden, maar daarmee komt dat proces nog niet ten einde. Karin Brouwers kijkt nog uit naar de alternatieven voor de provinciale tornooien en wedstrijden. Die zijn immers van groot belang voor amateurkunstorganisaties. De alternatieven worden nu voorbereid in overleg met die organisaties.

2.3. Jean-Jacques De Gucht

Jean-Jacques De Gucht vindt aan dit ontwerp van decreet vooral het aspect 'warme overdracht' bijzonder. De overeenkomst is op een gezonde manier tot stand gekomen. Vaak kwam de overheveling vanuit het provinciale niveau vooral neer op een middelenoverdracht en voor het overige op een stopzetting zonder aandacht voor de voormalige bestemming van die provinciale middelen. Dit ontwerp van decreet behelst daarentegen niet alleen toekomstgericht beleid maar wil ook behouden wat in het verleden al goed liep en voortbouwen op bestaande ervaring. Het voorliggende ontwerp zal hiaten opvullen en problemen wegwerken.

Het nieuwe decreet is inderdaad geen eindpunt, maar dat geldt eigenlijk voor elk decreet. Een parlement is nu eenmaal beschikbaar om wetgeving te wijzigen.

Het doel van dit ontwerp is een goede bovenlokale samenwerking mogelijk maken, waardoor iedereen hier kan proeven wat Vlaanderen op bovenlokaal niveau te bieden heeft.

2.4. Bart Caron

Bart Caron herinnert de commissie aan markante gebeurtenissen in het bestuurlijke proces van de huidige en vorige Vlaamse regeerperiodes. Ten eerste vormden de ontwikkelingen met betrekking tot het lokale cultuurbeleid een niet te onderschatten proces: de oormerking van de budgetten en responsabilisering van lokale besturen voor bibliotheekbeleid en cultuur- en gemeenschapscentra. In het algemeen is het lokale cultuurbeleid helemaal van de radar van de Vlaamse overheid verdwenen. Vandaar de nood aan een verbinding tussen de lokale overheden en het Vlaamse niveau.

Ten tweede hebben de provincies niet langer persoonsgebonden bevoegdheden. De geschiedenis zal uitwijzen of die keuze een meerwaarde heeft opgeleverd voor de culturele actoren en het publiek, of net niet. Zelf heeft Bart Caron zo zijn twijfels. Hoe dan ook is dat nu eenmaal de situatie en zijn daardoor de alternatieven aan de orde.

Gezien de huidige realiteit is Groen voorstander van de ontwikkeling van stads- en streekgewesten in plaats van provincies. Dat stads- en streekniveau kan dan zelfs democratisch worden gelegitimeerd. In dergelijke gebieden beweegt zich publiek. Cultuurnet bijvoorbeeld gaat uit van een dertigkilometerzone waarbinnen mensen zich bewegen. Binnen een dergelijke geografische realiteit nemen de centrale steden de verzorgingsfuncties waar, bijvoorbeeld ziekenhuizen, onderwijs en zeker ook cultuur. Uiteraard bewegen mensen zich in patronen die ze herkennen, en identificeren ze zich met zeg maar Meetjesland, Waasland, Leiedal, Zuidwest of Kuststreek.

Dit ontwerp van decreet kan dan ook de eerste aanzet inhouden van een cultuurbeleid dat niet rond een kerktoeren draait maar rond de vele kerktoeren van een groter gebied dat mensen op een ideale, efficiënte, ruime en diverse manier cultuur kan aanbieden. In dat gebied kunnen de actoren worden gesteund voor activiteiten die te groot zijn voor een lokaal bestuur en te klein voor het Vlaamse bestuur. Met andere woorden gaat het om activiteiten voor de bevolking van hun dertigkilometerzone.

Deze eerste stap laat wel erg veel open en is nog wat flou. De eigen conceptnota van Bart Caron strekte veel verder en stelde al een indeling in regio's voor inclusief de toewijzing van de voormalige provinciale middelen. Misschien is die droom op lange termijn wel realiseerbaar. De huidige context houdt in dat er nog altijd provincies bestaan en geen stads- en streekgewesten.

Het verhaal waarop dit ontwerp van decreet doelt, moet bottom-up worden geschreven, niet top-down. Onder de democratische legitimatie verstaat Bart Caron ook de betrokkenheid van lokale besturen. In een ideale wereld bundelen zij hun krachten om een zo efficiënt, ruim en zinvol mogelijk cultuurbeleid te voeren, waarbij Vlaanderen zijn beleid beperkt tot de zaken op Vlaams of internationaal niveau. Zo niet zou het zinloos zijn geweest om de subsidiëring voor lokaal cultuurbeleid weg te halen uit het decreet betreffende dat lokale cultuurbeleid.

Principieel staat Bart Caron dan ook positief tegenover het idee van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Met dit ontwerp van decreet wordt hun culturele

taakstelling veel groter dan ooit het geval was op basis van het decreet betreffende het lokale cultuurbeleid. Bart Caron is blij dat de ontwikkeling zich nu voortzet die hijzelf vanuit een rol in het veld en in het beleid nog ooit mee op gang heeft helpen brengen.

Hoewel zoiets niet te sturen valt, hoopt de spreker dat men op plaatsen waar nog geen IGS bestaat, vooral redeneert vanuit het perspectief van een streek en haar bevolking en niet vanuit een ander soort belangenbehartiging. Het zou jammer zijn als men met het oog op een bepaald belang een vijftal gemeenten bijeen gooit die voor het overige weinig samenhang vertonen. Uiteraard valt zoiets met decretale normen moeilijk te voorkomen, accepteert Bart Caron.

In de ideale wereld staan de IGS'en in voor de verdeling van de beschikbare financiële middelen, net zoals gemeenten dat met hun eigen middelen doen.

In de droom van Bart Caron is het nieuwe decreet een kort leven beschoren en evolueren we op vijf tot tien jaar naar een andere realiteit.

Als aanzet tot nieuw beleid is een experiment als het voorliggende ontwerp veroorloofd, als het achteraf maar wordt bijgestuurd.

In de streekgedachte moet het herkennen van verschil ook verschillend beleid toelaten. Waarom zou België anders ooit een staats hervorming hebben gekend? Een plattelandsgemeente met 6000 inwoners zal een ander cultuurbeleid voeren dan een stad met 300.000 inwoners. Juist daarom zijn gemeenten autonoom om dat beleid te bepalen. In die zin strekt het voorliggende ontwerp tot niet meer dan een overgangsmaatregel. Vlaanderen zal bepaalde prioriteiten hebben waarvoor het een stimulansenbeleid mag voeren, maar de verantwoordelijkheid moet consequent bij het lokale cultuurbeleid terechtkomen.

Minister Gatz heeft in zijn toelichting de intentie uitgedrukt om regionale verschillen en praktijken te erkennen en valoriseren. Dat valt volgens Bart Caron nog te bezien, aangezien geen enkel instrument in het ontwerp toelaat om die verschillen te valoriseren. Hooguit kan een intercommunale structuur ontstaan en kunnen projecten worden ingediend. Die projecten kunnen alleen op dossierniveau worden ontwikkeld. IGS'en moeten weliswaar een visienota afleveren, maar krijgen niet meer of minder geld op basis van de sterkte van die visie en afhankelijk van hun grootte. Gelijke budgetten vormen een sleutel in dit ontwerp van decreet. Hoe dan die regionale verschillen erkennen? Hopelijk komen er daarvoor op termijn andere instrumenten.

Eigenlijk lijdt dit ontwerp van decreet aan de typische Vlaamse ziekte die centralisme heet. Vlaanderen doet alsof het lokale autonomie toekent maar bepaalt zelf de spelregels en wil de subsidies tot de laatste euro zelf verdelen. Dat doet de Vlaamse minister dan, ondersteund door zijn Vlaamse administratie en door op Vlaams niveau samengestelde beoordelingscommissies. Dezelfde tien personen zullen projecten beoordelen van de Kempen tot het Waasland. Om een goed beeld op de kwaliteit te krijgen van projecten in al die gebieden, zullen het superspecialisten moeten zijn.

In tussentijd zijn er echter weinig alternatieven. Het voormalige provinciale geld moet op één of andere manier inzetbaar blijven voor cultuur op regionaal niveau. Maar hoeveel precies besteedden die provincies in het verleden aan culturele subsidies en IGS'en? Stemt dat overeen met het voorliggende ontwerp? Met een projectenbudget van 7,5 miljoen euro kan men de verwachtingen best wat temperen. Op Vlaams niveau is zoiets een bescheiden budget, zelfs lager dan de projectenpot uit het Kunstendecreet. Bart Caron verwacht dat het aantal aanvragen ruimschoots de mogelijke toekenningen zal overtreffen.

Met de 3 miljoen euro voor IGS'en zal het hele Vlaamse landschap evenmin in één klap gedekt raken. Bij de artikelsgewijze bespreking zal Bart Caron de keuze om maar om de vijf jaar een instapmoment te organiseren, nog aankaarten als veel te zelden. Als zittende lokale meerderheden na lang overleg hebben besloten om samen een IGS op te richten, komen er nog vóór de mogelijkheid om die aan te vragen, lokale verkiezingen en mogelijk nieuwe lokale besturen die een andere mening zijn toegedaan of een nieuw langdurig overleg nodig zullen hebben. Vandaar het voorstel van Bart Caron om een tussentijds instapmoment na drie jaar te introduceren.

Bart Caron sluit zich aan bij de tevredenheid over de oprichting van een steunpunt voor bovenlokaal werk. Na de herbestemming van Locus naar CultuurConnect is er absoluut nood aan een dergelijke verbinding tussen het Vlaamse en het lokale niveau. Hopelijk zal het steunpunt de ontwikkelingen stimuleren en andere problemen in de bovenbouw oplossen. Dan biedt het wellicht bepaalde mensen de kans op een nieuwe carrière en brengt het een antwoord op de maatschappelijke nood aan de ondersteuning van bovenlokaal werk.

De prioriteiten moeten helder zijn en tijdig worden bekendgemaakt. Daarop komt Bart Caron nog terug in de artikelsgewijze bespreking.

De VVSG hoort in het hele proces een belangrijke rol te krijgen als belangenbehartiger en ondersteuner van de lokale besturen. Het steunpunt en de gemeenten zelf moeten immers nauw bij elkaar betrokken zijn.

2.5. Katia Segers

Volgens *Katia Segers* heeft de cultuursector in deze regeerperiode al turbulente tijden gekend, door achtereenvolgens besparingen, het niet langer oormerken van cultuurmiddelen, en de overdracht van de persoonsgebonden materies uit de provincies. De sector zelf maakt gewag van een systeemcrisis. De cultuursector van vandaag is een open werf, waarop dit ontwerp van decreet iets probeert op te bouwen.

De sector heeft dan ook grote verwachtingen bij het ontwerp van decreet. Misschien zijn ze wel te groot. Biedt dit decreet echt een structurele basis om de cultuursector herop te bouwen op de open werf die er nu ligt? *Katia Segers* denkt van niet. Het gaat hier om een overgangmaatregel die enigszins aanvoelt als bric-à-brac. Maar nodig is het ontwerp alleszins. Vandaar dat sp.a zich constructief wil opstellen. Na het wegvallen van de provinciale cultuurbevoegdheid bleek de afstand tussen Vlaams en lokaal cultuurbeleid immers te groot.

Budgettair bestemt dit ontwerp van decreet 10 tot 11 miljoen euro. 2 miljoen euro zou naar twintig IGS'en gaan, die daardoor elk 100.000 euro krijgen. 7 miljoen euro is voor projectsubsidies begroot. Voor het broodnodige steunpunt is er 1 miljoen euro.

Dit ontwerp van decreet biedt kansen, heeft zijn sterktes en is nodig om het brede cultuurveld in de komende jaren het nodige houvast en verdere ontwikkelingskansen te bieden. De sp.a wil er dan ook aan meewerken en heeft daarom ook amendementen ingediend.

De hoorzitting bracht zowel een positieve appreciatie als een aantal bekommernissen aan het licht. Zo is er de vraag naar de mogelijkheden die het steunpunt zal krijgen en het belang dat het kan hebben voor de amateurkunsten. Cruciaal is vooral de plek die het zal krijgen in de bovenbouw, waarover de discussie nog moet beginnen, waardoor *Katia Segers* de timing wat eigenaardig vindt. Ook in de sector heerst grote ongerustheid door de vele onbeantwoorde vragen. Hoe dan ook is

dringend een soort Locus bis als steunpunt nodig voor zowel lokaal als bovenlokaal cultuurwerk, aangezien het wegvallen van Locus een groot gemis blijkt te zijn.

Minister Gatz heeft steeds gewag gemaakt van een warme overdracht via een transitiereglement, maar welke zekerheid hebben organisaties uit het transitiereglement na die tweejarige overgangperiode?

Voorts is sp.a erg begaan met de amateurkunsten, het absolute bottom-upniveau waaruit alle artistieke beleving opborrelt. De amateurkunsten zoals fanfares en wedstrijden waren tot en met kind aan huis bij de provincies. Hun werking strookt niet noodzakelijk met centrale termen in het ontwerp als innovatie en professionalisering. De SARC adviseert om ook ruimte te laten voor feitelijke verenigingen, maar die krijgen weinig kansen. Om daaraan te verhelpen, hebben Katia Segers en Bart Caron amendementen ingediend met het oog op lagere drempels.

Voor IGS'en maakte het voorontwerp structurele steunmaatregelen mogelijk. Maar los van de gemeenten is daar niets meer mogelijk. Katia Segers pleit om de opgebouwde expertise in die sector ook voor de langere termijn te verankeren, en niet meer te laten afhangen van projecten en flexibelere samenwerkingsvormen.

Bart Caron vraagt om de termijn te verhogen van vijf naar zes jaar. Gezien haar amendementen lijkt ook de meerderheid daar achter te staan. Zes jaar zou overeenstemmen met de gemeentelijke structuur. Door die link te leggen, mag de klemtoon ook weer niet te sterk op de bestuurlijke context komen. Die is zeker van tel, maar er moet ook voldoende ruimte blijven voor burgerinitiatief en middenveld.

Een ander amendement van Katia Segers strekt tot een splitsing van de dubbele functies voor projecten. Zo niet wordt het voor kleinere organisaties wel erg moeilijk om een project goedgekeurd te krijgen.

Transversaliteit is op zich een goede trend in allerlei nieuwe Vlaamse decreten, maar mag niet ten koste gaan van de specificiteit van disciplines. Niet alles hoeft transversaal te gebeuren. Een bovenlokaal project moet ook over één enkele discipline mogen gaan.

De afstand tussen het Vlaamse en het lokale niveau is dus te groot geworden. Het voorliggende ontwerp van decreet is dan ook absoluut nodig om daaraan tegemoet te komen. Voor sp.a blijft de grote vraag echter hoe cultuur alle kansen kan krijgen om lokaal, bovenlokaal en landelijk te bloeien en groeien. Dat moet enerzijds bottom-up gebeuren, maar anderzijds moet Vlaanderen ook in staat zijn om richting te geven op basis van maatschappelijke noden en beleidsprioriteiten. Sp.a verwacht niet dat dit ontwerp van decreet zoiets mogelijk zal maken maar wil het een kans geven in de hoop op een beter uitgedachte visie en kader.

2.6. Minister Sven Gatz

Minister *Sven Gatz* merkt op de meerderheidsbanken een grote appreciatie voor het ontwerp van decreet en zal vooral antwoorden op de opmerkingen van Bart Caron en Katia Segers.

Aan Bart Caron antwoordt de minister dat de overgangsfase na de overheveling van de provinciale bevoegdheden stilaan aan het aflopen is. Het transitiereglement blijft nog wel in voege tot en met het volgende jaar, maar we evolueren intussen wel van het louter goed besteden van voormalig provinciaal geld naar nieuwe beleidskaders. Onder meer Bart Caron zelf heeft verzocht om een evenwicht te zoeken tussen continuïteit en nieuw beleid. Minister Gatz heeft daarin open kaart gespeeld door de transitieperiode met twee jaar ruim genoeg op te vatten. Daarna is de tijd echter aangebroken voor nieuw beleid.

Absolute zekerheid bestaat nooit. In die zin relativeert de minister de ideale situatie die Bart Caron schetst in verband met het provinciale culturele steunbeleid. Noch bij de gemeenten, noch bij de provincies was er ooit een een-op-eenrelatie tussen aanvragen en toegekende middelen. Dat zal dan ook wel niet het geval zijn op het nieuwe bovenlokale niveau. Dat het provinciale niveau wel een aanbod zou hebben gehad voor elke vraag, is fictie.

De begroting van middelen op basis van dit ontwerp van decreet vormt wel degelijk een goede schatting van wat de provincies aan dergelijk beleid hebben uitgegeven. Die middelen kunnen in de toekomst eventueel nog worden verhoogd, maar zoiets vergt een politieke discussie.

In feite worden vandaag parallel een aantal verschillende debatten gevoerd: ten eerste over continuïteit en nieuw beleid, ten tweede over de middelen en ten derde over de overgang van een Vlaamse visie op lokaal cultuurbeleid naar een Vlaamse visie op bovenlokaal cultuurbeleid. Dit alles tegelijk aanpakken is een delicate en complexe oefening, maar ook een boeiende uitdaging. Dat heeft de commissie de voorbije maanden ook herhaaldelijk bevestigd. Het gaat hier immers niet louter om het afsluiten van een provinciale periode, noch over zomaar overnemen en voortzetten. In die zin heeft de minister ook duidelijk met het veld gecommuniceerd.

Hoe dan ook komen we in een andere schaalgrootte terecht. In het verleden viel het al eens voor dat provincies – te goeder trouw – feitelijke organisaties hebben ondersteund met een louter lokale werking. Zonder een waardeoordeel te willen uitspreken, stelt de minister de vraag of die opdracht niet veeleer aan de lokale besturen toekwam.

Bepaalde feitelijke verenigingen konden dus een beroep doen op provinciaal subsidiegeld. In de toekomst zullen ze beduidend minder in aanmerking komen voor een gelijkaardige subsidieregeling, maar helemaal uitgesloten wordt dat niet. De keuze van de Vlaamse Regering behelst een bovenlokale rechtspersoonlijkheid.

Sommigen vrezen dat de regionale verschillen moeilijkheden zullen veroorzaken in een te afgelijnd Vlaams en zelfs centralistisch kader. De minister wil een en ander laten afhangen van wat de projecten en IGS'en opleveren. De IGS'en zelf zullen ook wel grote verschillen vertonen op het vlak van inhoud en stroomlijn. Daarin laat het ontwerp van decreet de nodige openheid toe. De keuze voor zowel IGS'en als projecten voor het levende werkveld, zorgt voor twee complementaire pijlers. Door de keuze tussen de twee systemen open te laten, strekt het ontwerp inderdaad tot een overgangsdecreet. Dat laatste is in de ogen van de minister alleszins geen verwijt.

Op de opmerking over het instapmoment voor IGS'en antwoordt minister Gatz dat hij de aanlooptijd hoog genoeg vindt. Er is inderdaad een zekere druk op potentiële IGS-partners om na gemeenteraadsverkiezingen niet te talmen, maar hoe dan ook blijven het einde van 2018 en een groot deel van 2019 beschikbaar om de aanpak en plannen vast te leggen. De huidige regeling brengt een evenwicht tussen aan de ene kant positieve druk, door geen twee of drie jaar tijd te geven maar bijna één jaar, en aan de andere kant de aanlooptijd voor wat binnen een jaar mogelijk is. Op het terrein zijn al zaken aan de gang. Voorts wijst de minister op de link met de BBC-cyclus, die in het algemeen van toepassing is tussen de Vlaamse overheid en de gemeentes of in dit geval intergemeentelijke samenwerking.

Minister Gatz vindt het een goede zaak dat er opnieuw een steunpunt komt voor bovenlokaal cultuurbeleid. De invoering daarvan loopt inderdaad niet helemaal synchroon met de regeling van de culturele bovenbouw. Problematisch is dat echter niet. Voor de zomer zal bekend zijn wie het steunpunt zal bevolken en met welke opdracht. In het najaar wordt dat dan verder gefinaliseerd en loopt alles

perfect synchroon met het uitvoeringsbesluit opdat het steunpunt vanaf 2019 net op tijd klaar zal zijn.

De minister roept op om van het steunpunt ook weer geen wonderen te verwachten. Er lijkt haast een perceptie te bestaan dat het voormalige Locus alles kon oplossen. Zoiets is natuurlijk nooit mogelijk. Het nieuwe steunpunt zal goed kunnen begeleiden en een goede katalysator zijn, maar onvermijdelijk blijft er een spanningsveld en afstand ten opzichte van het (boven)lokale terrein dat de dynamiek zal moeten opbrengen.

Het voorliggende ontwerp biedt een weloverwogen model, besluit de minister.

II. Artikelsgewijze bespreking en stemming

Opschrift

Amendement nr. 1, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe het opschrift van het ontwerp van decreet te wijzigen.

Bart Caron licht toe dat hij 'cultuurwerking' nog nooit is tegengekomen als aaneengeschreven woord. Hij stelt als nieuw opschrift het volgende voor: "Ontwerp van decreet betreffende de bovenlokale en intergemeentelijke culturele werking". Ook de IGS'en worden daarmee uitdrukkelijk vermeld.

Minister *Sven Gatz* verdedigt de keuze voor een meer generieke titel. De IGS'en worden daarin bewust niet expliciet vermeld gezien de vrij grote verschillen tussen de budgetten voor projecten en die voor IGS'en.

De Raad van State had geen opmerking over het opschrift. De minister gaat ervan uit dat de vlag de lading genoeg dekt en vindt het onnodig om alle samenstellende delen in een opschrift op te nemen.

Bart Caron suggereert schertsend om het advies in te winnen van algemeen secretaris Hans Bennis van de Taalunie. Die zou wellicht voorstellen om een smiley aan het opschrift toe te voegen.

Amendement nr. 1 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikelen 1 en 2

De artikelen 1 en 2 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 3

Amendement nr. 24, voorgesteld door Katia Segers, strekt ertoe artikel 3 te wijzigen.

Katia Segers noemt dit een zowel vormelijk als inhoudelijk amendement. Punt 5° van artikel 3 definieert vier functies:

- experimenteren en innoveren;
- creëren en produceren;
- spreiden en presenteren;
- leren en participeren.

In werkelijkheid zijn dat eigenlijk acht functies. Voor kleinschalige nieuwe bovenlokale initiatieven verhoogt dit criterium de drempel. Vandaar het voorstel om de

vier dubbele functies te splitsen in acht enkele, wat die organisaties meer gelegenheid zou bieden om er flexibel op in te spelen.

Zich beroepend op zijn ervaring met functies in decreten vreest minister *Sven Gatz* dat een splitsing van die dubbele functies alleen maar de verwarring zou doen toenemen in een werkveld dat niet altijd even vertrouwd is met alle elementen van functies. Hoe goed het amendement ook bedoeld is, dat effect is te mijden. De combinatie van 'experimenteren en innoveren' wijst duidelijk op het proberen van nieuwe dingen. 'Creëren en produceren' komt neer op iets nieuws maken. 'Spreiden en presenteren' betreft verdelen over een grotere ruimte en meer mensen. 'Leren en participeren' betreft het leren en betrekken van zoveel mogelijk mensen.

Gejongleer met de functies dreigt de zaak alleen ingewikkelder te maken. Zoals de minister net heeft willen aantonen, valt in relatief eenvoudig Nederlands uit te leggen wat de functieclusters precies inhouden.

Katia Segers geeft als voorbeeld een heel kleine organisatie die ten volle werk maakt van participatie maar in de problemen raakt door de vereiste aanwezigheid van een leercomponent. Bij kleine organisaties zal de vraag of ze aan deze clusters kunnen beantwoorden, hoofdbrekens veroorzaken. De clusters verhogen de drempel te veel.

Amendement nr. 24 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 3 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 4 tot en met 8

De artikelen 4 tot en met 8 worden aangenomen met 9 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 9

Amendement nr. 11, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 9 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht licht toe dat de toevoeging van de voorwaarde om in de samenstelling van een pool van beoordelaars rekening te houden met diversiteit en geografische spreiding nodig is omdat artikel 20, tweede lid, artikel 32, tweede lid, en artikel 48, tweede lid, die criteria in rekening brengen voor de samenstelling van de respectieve beoordelingscommissies. Het is dan ook logisch dat de samenstelling van de pool van beoordelaars daar rekening mee houdt.

Amendement nr. 11 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 9 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 10 en 11

De artikelen 10 en 11 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 12

Amendement nr. 2, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 12 te wijzigen.

Bart Caron licht toe dat hij de voorwaarde van een rechtspersoonlijkheid wil schrappen en enkel het niet-commerciële karakter wil behouden. De voorwaarde van een rechtspersoonlijkheid biedt geen meerwaarde. Streekgerichte samenwerkingsverbanden hebben niet noodzakelijk een rechtspersoonlijkheid en hoeven er mits goedkeuring van dit amendement ook geen op te richten.

Bovendien sluit de huidige versie van het artikel feitelijke verenigingen uit. Zo verhoogt het voorliggende ontwerp de drempel.

Amendement nr. 25, voorgesteld door Katia Segers, strekt ertoe artikel 12 te wijzigen.

Katia Segers stelt dat haar amendement hetzelfde doel heeft als amendement nr. 2 van Bart Caron. Ook de SARC adviseert om het woord 'rechtspersoonlijkheid' te schrappen. Hoewel minister Gatz in de algemene bespreking heeft gemotiveerd waarom hij die voorwaarde behouden wil zien, wil ook Katia Segers de drempel verlagen door feitelijke verenigingen de kans te bieden om een aanvraag in te dienen. Het amendement is vooral ingegeven door bezorgdheid om amateurverenigingen.

Amendement nr. 2 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 25 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 12 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 13 tot en met 16

De artikelen 13 tot en met 16 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikelen 17 en 18

Amendement nr. 3, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 17 te wijzigen.

Met dit amendement stelt *Bart Caron* voor om punt 3° van artikel 17 te schrappen. Hij vindt met name de bepaling 'reguliere werking' problematisch in dit ontwerp van decreet. Een cultuurcentrum dat een grote activiteit organiseert, mikt altijd op een bovenlokaal publieksbereik. Dat behoort nu eenmaal tot zijn reguliere werking. "Worden cultuurcentra daarom uitgesloten?", poneert de indiener.

Hij stelt voor om deze bepaling beter te definiëren aangezien een zinsnede als 'reguliere werking' alle mogelijke interpretaties openlaat en daardoor niet normatief genoeg is. Vandaar het voorstel om dit overbodige punt te schrappen. Het kan de verwarring alleen vergroten.

Minister *Sven Gatz* verwijst naar het gerelateerde amendement nr. 12 van de meerderheidsfracties op artikel 18. Hij pleit voor het behoud van artikel 17 in zijn huidige versie om dubbele subsidiëring zo goed mogelijk te voorkomen. Voor het overige bevat het ontwerp van decreet, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het Kunstendecreet, geen andere uitsluitingscriteria. De minister verwacht dat het meerderheidsamendement de vrees van Bart Caron kan wegnemen.

Gezien de samenhang stelt commissievoorzitter Bart Caron voor dat de meerderheid aansluitend amendement nr. 12 op artikel 18 toelicht.

Amendement nr. 12, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 18 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht wijst erop dat amendement nr. 12 aan punt 2° van artikel 18 de zinsnede toevoegt: “, waarbij desgevallend onderbouwd wordt waarom het project de reguliere werking van de aanvragende organisatie overstijgt;”.

Artikel 17, 3°, van het ontwerp van decreet bepaalt dat projectsubsidies alleen worden toegekend op voorwaarde dat de projecten de reguliere werking van de aanvragende actor overstijgen.

In navolging van de hoorzitting legt deze toevoeging aan de organisatie op om dit desgevallend te onderbouwen in het aanvraagdossier voor een projectsubsidie.

Bart Caron erkent dat dit een poging is om hetzelfde doel te bereiken als zijn amendement op artikel 17, maar heeft het woord ‘desgevallend’ nog niet vaak in regelgevende teksten zien opduiken. Hij kondigt aan deze nobele poging goed te keuren, maar ook daarmee zal het evenwicht erg wankel en de tekst voor interpretatie vatbaar blijven. De eerste die naar de Raad van State zal stappen na een negatief subsidiebesluit, zal gelijk krijgen, verwacht hij.

Amendement nr. 3 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 17 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Amendement nr. 12 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 18 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 19

Amendement nr. 13, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 19 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht leest de tekst voor die de indieners voorstellen ter vervanging van punt 7° van artikel 19: “7° de meerwaarde van het project voor de ontwikkeling en stimulering van het bovenlokale culturele veld, waarbij ook getoetst wordt in welke mate het project de reguliere werking van de aanvragende organisatie overstijgt;”.

Artikel 17, 3°, bepaalt dat projectsubsidies alleen worden toegekend op voorwaarde dat de projecten de reguliere werking van de aanvragende actor overstijgen, vervolgt Jean-Jacques De Gucht. In navolging van de hoorzitting en in samenhang met amendement nr. 12, dat de organisatie oplegt om dit desgevallend te onderbouwen in het aanvraagdossier voor een projectsubsidie, herformuleert amendement nr. 13 punt 7° van artikel 19 zo dat de beoordelingscommissie ook zal toetsen in welke mate het project de reguliere werking van de aanvragende organisatie overstijgt.

Amendement nr. 14, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 19 te wijzigen.

Het gaat om de invoeging van de woorden "onder meer" in punt 10° van artikel 19, verduidelijkt Jean-Jacques De Gucht. Daardoor zal de beoordelingscommissie bij haar toetsing van de mate waarin subsidiëring van het project noodzakelijk is, niet alleen rekening houden met structurele subsidies die de Vlaamse Gemeenschap toekent aan de aanvrager, maar ook met andere financieringsmogelijkheden, zoals bijvoorbeeld gemeentelijke subsidies.

De amendementen nr. 13 en 14 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 19 wordt eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 20

Amendement nr. 4, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 20 te wijzigen.

Amendement nr. 4 wordt ingetrokken op vraag van de indiener.

Amendement nr. 26, voorgesteld door Bart Caron en Katia Segers, strekt ertoe artikel 20 te wijzigen.

Bart Caron situeert dit amendement in de betrokkenheid van mensen uit een streek bij de beoordeling van projecten uit diezelfde streek. Het voegt onder andere de volgende zinsnede toe: "indien er een intergemeentelijk samenwerkingsverband actief is op het territorium waarop de aanvraag betrekking heeft, als vermeld in artikel 39, voor een derde uit door het intergemeentelijk samenwerkingsverband voorgedragen beoordelaars, met uitzondering van politieke mandatarissen".

De bedoeling is om de diversiteit in geografische werking te versterken door ze in de beoordelingscommissie af te dwingen. In weerwil van wat sommigen onterecht hebben begrepen, is het niet de bedoeling dat een IGS of zijn politici dossiers beoordelen. Wel is het de bedoeling dat ze potentiële experts voordragen met kennis over het streekniveau. Daarmee komt er een tussenstation tussen de ideale decentralisatie en de absolute centralisatie. Het verschil tussen dit nieuwe amendement nr. 26 en het ingetrokken amendement nr. 4 behelst de toevoeging van de uitsluiting van politieke mandatarissen.

Minister *Sven Gatz* acht het niet noodzakelijk om een beoordelingscommissie samen te stellen met uitsluitend mensen die de regio goed kennen. De minister wil vermijden om de oude discussie over de schotten opnieuw op te rakelen, en wil dus een al te eenzijdig provinciale verankering van de beoordelingscommissies voorkomen. Het huidige artikel in het ontwerp van decreet komt al voldoende tegemoet aan de bezorgdheid van Bart Caron en Katia Segers.

Voorts krijgen de IGS'en net de regisseursrol binnen hun regio toegewezen en horen ze met zoveel mogelijk partners te netwerken en op die manier zoveel mogelijk nieuwe samenwerkingen tot stand te brengen.

De minister vindt dat het amendement de zaak verzwaart en niet meteen een vooruitgang meebrengt ten opzichte van het oorspronkelijke artikel 20.

Voor die argumentatie kan *Bart Caron* geen begrip opbrengen. Als de lokale besturen inderdaad het vertrouwen krijgen en zich organiseren in een gestructureerd verband, dat de Vlaamse Regering bovendien zelf erkent, dan gaat het niet op om te stellen dat ze niet legitiem zouden kunnen handelen of dat ze niet zouden beschikken over kennis over de artistieke of culturele organisaties en projecten uit hun regio.

Bovendien betreft de regeling uit het amendement slechts een derde van de leden van de beoordelingscommissie, en gaat het alleen om voordrachten, wat dus niet betekent dat de Vlaamse overheid hen ook moet kiezen. Als dit al te veel gevraagd is, bevestigt minister Gatz de opmerkingen van Bart Caron over centralisme en levert hij een perfect voorbeeld van de Vlaamse keizer-kostermentaliteit.

Minister *Sven Gatz* repliceert dat het amendement overdreven microreglementeert en daardoor de zaak alleen verzwakt. Hij kan het eens zijn met de doelstelling achter het amendement, maar die hoeft niet zo gedetailleerd in een decreet terecht te komen. De mogelijkheid om dit doel te dienen, blijft in de praktijk overeind.

Amendement nr. 26 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 20 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 21 tot en met 29

De artikelen 21 tot en met 29 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 30

Amendement nr. 5, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 30 te wijzigen.

Amendement nr. 5 wordt ingetrokken op verzoek van de indiener.

Amendement nr. 27, voorgesteld door Bart Caron en Katia Segers, strekt ertoe artikel 30 te wijzigen.

Artikel 30 resorteert onder hoofdstuk 4, afdeling 1, betreffende het steunpunt, legt *Bart Caron* uit. De spreker rekent op de maatschappelijke betrokkenheid van steden en gemeenten door middel van de VVSG en wil die tot uiting laten komen in de samenstelling van de bestuursorganen van het steunpunt.

Amendement nr. 27 wordt verworpen met 8 stemmen tegen 2.

Artikel 30 wordt aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 31 tot en met 38

De artikelen 31 tot en met 38 worden eenparig aangenomen met 10 stemmen.

Artikel 39

Amendement nr. 15, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer, Cathy Coudyser, Karin Brouwers en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 39 te wijzigen.

Orry Van de Wauwer verduidelijkt dat het amendement de toevoeging van een derde lid voorstelt: "Onder voorbehoud van de bepalingen van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur worden, voor de toepassing van dit decreet, feitelijke samenwerkingen tussen districten, met dezelfde doelstelling als in het eerste lid, gelijkgesteld met intergemeentelijke samenwerkingsverbanden."

Gemeenten met meer dan 100.000 inwoners kunnen districten oprichten. In Antwerpen evenaren of overstijgen de inwonersaantallen van die districten die van de doorsnee Vlaamse gemeente. De Antwerpse districten hebben onder hun bevoegdheid ook cultuur.

Het amendement strekt ertoe dat de feitelijke samenwerking tussen districten voor de toepassing van het voorliggende ontwerp van decreet wordt gelijkgesteld met een intergemeentelijk samenwerkingsverband.

De indieners zijn zich ervan bewust dat de districten geen rechtspersoonlijkheid hebben, maar dat kan de gemeenteraad oplossen.

Ze willen met hun amendement geen enkele afbreuk doen aan het decreet betreffende lokaal bestuur: noch voor de intergemeentelijke samenwerking, noch voor de verhouding tussen de stad en de districten.

Amendement nr. 15 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 39 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 40

De amendementen nr. 6 tot en met 8, voorgesteld door Bart Caron, strekken ertoe artikel 40 te wijzigen.

Bart Caron licht toe dat de drie amendementen ertoe strekken om de termijnen betreffende de IGS'en af stemmen op de lokale en dus niet op de Vlaamse legislatuur.

Voorts strekken de amendementen nr. 6 en 7 tot een antropologisch, sociologisch en geografisch herkenbare streekafbakening. Dergelijke termen lenen zich echter niet tot een decreettekst. Vandaar de bepalingen in de amendementen.

Bart Caron zou het bijvoorbeeld raar vinden als zeven gemeenten ten zuiden van de centrumstad waaraan ze grenzen, een samenwerkingsverband zouden oprichten zonder daarin die centrumstad te betrekken. Daardoor zou de streekontwikkeling op cultureel vlak een oneigenlijke vorm aannemen.

Het financiële element dient om dit principe te ondersteunen.

De amendementen nr. 16 tot en met 19, telkens voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Orry Van de Wauwer, Cathy Coudyser, Karin Brouwers en Manuela Van Werde, strekken ertoe artikel 40 te wijzigen.

Orry Van de Wauwer verwijst naar de verantwoording bij amendement nr. 15 op artikel 39.

Minister *Sven Gatz* constateert dat meerderheid en oppositie het erover eens zijn om de periode waarop een IGS-plan van toepassing is, op zes jaar te brengen.

De amendementen van Bart Caron verankeren daarnaast het concept centrumsteden in artikel 40, maar de minister is geen voorstander om daarop nu al in te gaan. Hij is niet per se tegen de doelstellingen van Bart Caron gekant, maar vreest dat het decreet dichtgetimmerd zou raken door die bepaling nu in te voeren. Mogelijk kan een later decreet hier wel op ingaan. Het concept van centrumsteden is nu nog in evolutie, waardoor het te vroeg is voor de bij amendement voorgestelde maatregel.

Bart Caron heeft er begrip voor dat de minister de evolutie op het terrein wil afwachten, maar wijst erop dat hij het cijfer van 85.000 inwoners in amendement nr. 7 heeft vermeld om versnippering tegen te gaan. Het lid verwijst naar de nota's van minister-president Geert Bourgeois over bestuurlijke verrommeling.

Idealiter zouden cultureel en onroerend erfgoed samen met het voorwerp van het voorliggende ontwerp van decreet op elkaar worden afgestemd met het oog op één bestuur met een mooie portefeuille met culturele, erfgoed- en toeristische bevoegdheden. Daarmee zou dat bestuur een krachtig instrument in handen hebben. Het voorliggende ontwerp bevat het risico dat de verrommeling er alleen groter door wordt.

Minister *Sven Gatz* heeft er vertrouwen in dat de commissieleden hopen dat de IGS'en zowel inhoudelijk als qua samenwerkingsdynamiek kwaliteit zullen afleveren en dat daardoor in Vlaanderen de zaken in de juiste plooi zullen vallen over wie met wie samenwerkt rond welke centrumstad. Die verwachting is terecht, maar de huidige keuze is om ze nog niet in het ontwerp van decreet te vertalen. Daarmee blijft er misschien een zeker risico op hier en daar wat verrommeling, die dan bijsturing nodig zal maken, maar de nadruk ligt op de projecten en samenwerkingsverbanden op het terrein. Het institutionele aspect is maar een afgeleide van het beoogde decreet. Vandaar de bewuste keuze om het ontwerp zo open te laten.

Karin Brouwers ziet een tegenspraak tussen deze amendementen van Bart Caron en zijn eerdere pleidooi voor een bottom-upbenadering zonder te veel regulitis. Met deze amendementen wil de indiener de initiatieven wel een strikt keurslijf aanmeten. Karin Brouwers zou er geen enkel probleem mee hebben als Hagelandse gemeenten kiezen om niet in zee te gaan met centrumstad Leuven maar met niet-centrumsteden als Tienen, Diest of Aarschot. Ze pleit om die keuzes van onderuit te laten bloeien en dan achteraf te evalueren. Nu al strikte voorwaarden aan die keuzes verbinden, getuigt van regulitis. De bedoeling van het voorliggende ontwerp is om een opstapdecreet voor verdere groei tot stand te brengen.

Hoewel ze in een centrumstad woont, pleit het commissielid om niet alles vanuit het perspectief van de centrumsteden te bekijken. Als kleinere gemeenten samen een cultuurbeleid willen ontwikkelen, moeten ze die kans krijgen.

Bart Caron antwoordt dat zijn amendement niet oplegt om een centrumstad te betrekken, maar enkel een stimulans aanreikt. De gemeenten kunnen dan nog altijd zelf kiezen met wie ze een samenwerkingsverband smeden. De spreker wil echter verzekeren dat de schaal groot genoeg is, en dat de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden op basis van het voorliggende ontwerp van decreet zouden overeenstemmen met eventuele andere culturele samenwerkingsverbanden zoals een erfgoedconvenant. In de praktijk blijken de nu al bestaande IGS'en voor Cultuur trouwens bijna helemaal samen te vallen met de erfgoedconvenants en in dat geval ook te beschikken over een gemeenschappelijke werking en secretariaat. Daarmee zijn het sterke spelers op het terrein.

Voor dit aspect volgt *Katia Segers* de visie van de meerderheid. Ze wijst op de algemene wens om de initiatieven bottom-up tot stand te laten komen.

De VVSG zei in de hoorzitting dat de centrumsteden zich niet aangesproken voelen. Maar voorwaarden als die in de amendementen nr. 6 en 7 beknotten de lokale vrijheid.

Volgens *Bart Caron* gaat het om de keuze tussen enerzijds harmonisering en anderzijds absolute vrijheid met het risico op verrommeling.

Aan Karin Brouwers antwoordt hij dat hij de Vlaamse overheid niet wil opleggen om op bepaalde punten een stimulerend beleid te voeren. Hij is dan ook voorstander van prioriteiten.

De discussie is dezelfde als die over de new deal naar aanleiding van het decreet betreffende het sociaal-culturele werk.

De bevolkingsaantallen in amendement nr. 7 stemmen overeen met die in het Cultureelerfgoeddecreet.

Met andere woorden heeft Bart Caron niets nieuw uitgevonden maar zich gebaseerd op bestaande culturele regelgeving uit deze regeerperiode.

De amendementen nr. 6 en 7 worden verworpen met 9 stemmen tegen 1 bij 1 onthouding.

Amendement nr. 8 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 16 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

De amendementen nr. 17 en 18 worden aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Amendement nr. 19 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 40 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 1.

Artikelen 41 en 42

De artikelen 41 en 42 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 43

Amendement nr. 9, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 43 te wijzigen.

Bart Caron licht toe dat dit amendement, zoals hij al in de algemene bespreking heeft aangegeven, de IGS-werkingssubsidieperiode wijzigt van vijf naar respectievelijk zes of drie jaar afhankelijk van het instapmoment.

Amendement nr. 20, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 43 te wijzigen.

In het meerderheidsamendement wordt "vijf" vervangen door "zes" om de IGS-subsidietermijnen af te stemmen op de bestuursperiodes van gemeenten in plaats van op de zittingsperiode van het Vlaams Parlement, verduidelijkt *Jean-Jacques De Gucht*.

Amendement nr. 9 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 20 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 43 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 44

Amendement nr. 21, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 44 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht wijst erop dat dit amendement de toevoeging van een punt 4° aan artikel 44 beoogt: "4° voor wat betreft de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, waarvan randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, kunnen deel uitmaken: een samenwerkingsovereenkomst met het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap vzw 'de Rand'".

De eerste indiener verwijst voorts naar de schriftelijke toelichting. Commissievoorzitter *Bart Caron* vat samen dat dit amendement vzw 'de Rand' machtigt om de plaats van onwillige gemeenten in te nemen, wat *Jean-Jacques De Gucht* bevestigt.

Amendement nr. 28, voorgesteld door Bart Caron en Katia Segers, strekt ertoe artikel 44 te wijzigen.

Zoals *Katia Segers* al aangaf in de algemene bespreking, wil ze verzekeren dat na het wegvallen van de provincies toch nog een link blijft bestaan tussen het bovenlokale niveau en de culturele beleidsprioriteiten van het Vlaamse niveau. Dat neemt niets weg van een bottom-upkarakter, maar bij voorkeur zal de beoordeling van aanvraagdossiers niet alleen de inpassing in het bovenlokale kader nagaan maar ook de mate waarin het project beantwoordt aan de beleidsdoelstellingen van het Vlaamse cultuurbeleid. Per slot van rekening is ook het geld van Vlaanderen afkomstig.

Dit amendement maakt het mogelijk dat belangrijke maatschappelijke thema's en beleidsprioriteiten van Vlaanderen – cultuurspreiding, participatie, diversiteit enzovoort – inspirerend werken op bovenlokaal niveau.

Minister *Sven Gatz* reageert dat beleidsprioriteiten alleen voor de projecten gelden. Op de langere termijn, als een aantal zaken in de plooi beginnen te vallen, is deze discussie mogelijk wel aan de orde. De minister wijst nogmaals op een zekere spanning tussen het bottom-upprincipe en het toevoegen van bepaalde beleidsprioriteiten. Hij vraagt schertsend of er nog liberalen in de zaal zitten.

Katia Segers antwoordt dat het haar niet om een uitsluitend criterium te doen is. Maar beoordelaars zouden de kans moeten hebben om na te gaan of het aanvraagdossier ook oog heeft voor die Vlaamse prioriteiten.

Amendement nr. 21 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Amendement nr. 28 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Het aldus geamendeerde artikel 44 wordt aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 45 en 46

De artikelen 45 en 46 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 47

Amendement nr. 10, voorgesteld door Bart Caron, strekt ertoe artikel 47 te wijzigen.

Bart Caron verwijst naar de toelichting bij amendement nr. 9.

Amendement nr. 22, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 47 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht licht toe dat ook dit amendement strekt tot de vervanging van de afstemming op de Vlaamse legislatuur van vijf jaar door een afstemming op de gemeentelijke legislatuur van zes jaar.

Amendement nr. 10 wordt verworpen met 9 stemmen tegen 2.

Amendement nr. 22 wordt aangenomen met 10 stemmen bij 1 onthouding.

Het aldus geamendeerde artikel 47 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 48

Artikel 48 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikel 49

Amendement nr. 23, voorgesteld door Jean-Jacques De Gucht, Marius Meremans, Karin Brouwers, Cathy Coudyser, Sabine de Bethune en Manuela Van Werde, strekt ertoe artikel 49 te wijzigen.

Jean-Jacques De Gucht noemt de voorgestelde vervanging van "de intergemeentelijke samenwerking" door "het intergemeentelijke samenwerkingsverband" een louter technische aanpassing.

Amendement nr. 23 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Het aldus geamendeerde artikel 49 wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Artikelen 50 tot en met 63

De artikelen 50 tot en met 63 worden eenparig aangenomen met 11 stemmen.

III. Eindstemming

Het ontwerp van decreet wordt aangenomen met 9 stemmen bij 2 onthoudingen.

Bart CARON,
voorzitter

Karin BROUWERS
Marius MEREMANS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BBC	beleids- en beheerscyclus
IGS	intergemeentelijk samenwerkingsverband
SARC	Strategische Adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media (= Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media)
VVSG	Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten
vzw	vereniging zonder winstoogmerk

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Hoofdstuk 1. Inleidende bepalingen

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Dit decreet wordt aangehaald als: Bovenlokaal Cultuurdecreet van [...].

Art. 3. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° administratie: de administratie binnen de Vlaamse overheid bevoegd voor culturele aangelegenheden;
- 2° Algemene Groepsvrijstellingsverordening: de verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard;
- 3° bovenlokaal: minstens de lokale uitstraling en de gemeentegrenzen overstijgend zonder een weerslag te hebben op de gehele Vlaamse Gemeenschap;
- 4° culturele sectoren en disciplines: de verschillende vormen, uitingen of richtingen van cultuur, namelijk kunsten, cultureel erfgoed, circuskunsten, amateurkunsten, en sociaal-cultureel werk. Dit laatste omvat zowel het lokaal cultuurbeleid, het volwassenenwerk als het jeugdwerk met uitzondering van hetgeen ressorteert onder het decreet van 2 december 2017 houdende de subsidiëring van bovenlokaal jeugdwerk, jeugdhuizen en jeugdwerk voor bijzondere doelgroepen;
- 5° functie: de volgende kernopdrachten die een organisatie voor zichzelf heeft bepaald:
 - a) experimenteren en innoveren: de culturele praktijk, het talent, de carrière, de methode, de organisatie en het oeuvre ontwikkelen of begeleiden;
 - b) creëren en produceren: culturele producten, methodes of diensten doelgericht creëren en realiseren;
 - c) spreiden en presenteren: de culturele output die al gecreëerd is naar een publiek brengen en delen met dat publiek. Publiekswerving maakt daar ook deel van uit;
 - d) leren en participeren: deelnemen aan en deelhebben in het cultuuraanbod van bovenlokale producten, methodes of diensten ter ontwikkeling en bevordering van de creërende, lerende, participerende en interpreterende vaardigheden van individuen, groepen of gemeenschappen. Publiekswerking maakt daar ook deel van uit.

De Vlaamse Regering kan de nadere invulling van deze functies bepalen;
- 6° geïntegreerde werking: een werking die alle relevante aspecten of onderdelen omvat om de gestelde doelstelling te bereiken;
- 7° intergemeentelijk samenwerkingsverband: een vereniging met rechts-persoonlijkheid als vermeld in artikel 396, §1, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;
- 8° projectsubsidie: een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van specifieke kosten voortvloeiend uit een activiteit in het Nederlandse taalgebied, of in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Ook grensoverschrijdende projecten komen in aanmerking. Die activiteit kan zowel qua opzet of doelstelling als in tijd worden afgebakend;
- 9° werkingssubsidie: een subsidie die toegekend wordt ter ondersteuning van de personeels- en werkingskosten voortvloeiend uit een structurele activiteit in het Nederlandse taalgebied, of in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Die activiteit vertoont een continu en permanent karakter;
- 10° werkjaar: een periode van 1 januari tot en met 31 december;

11° transversaliteit: crosssectoraal verbindend werken tussen de verschillende culturele sectoren en disciplines. Dit is te verstaan als het werken op een multidisciplinaire wijze, waarbij disciplines of sectoren naast elkaar staan in een werking; op een interdisciplinaire wijze, waarbij disciplines of sectoren elkaar aanraken in een werking; of op een transdisciplinaire wijze, waarbij disciplines of sectoren zich met elkaar verweven in een werking.

Art. 4. De aanmeldingsdrempels voor investerings- en exploitatiesteun voor cultuur, vermeld in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening, worden in acht genomen.

Hoofdstuk 2. Doelstelling en organisatie

Afdeling 1. Doelstelling

Art. 5. §1. Dit decreet heeft tot doel een kwalitatieve, duurzame, diverse en geïntegreerde bovenlokale cultuurwerking uit te bouwen, te stimuleren en te optimaliseren; en cultuurparticipatie te bevorderen en te versterken. Hiervoor focust dit decreet op de ontwikkeling en verspreiding van praktijken van culturele organisaties die een werkend antwoord kunnen bieden in de bovenlokale context.

§2. Dit decreet doet dat door consequent uit te gaan van de volgende principes:

- 1° culturele sectoren en disciplines, waar zij een bovenlokale meerwaarde bieden, te ondersteunen en te stimuleren tot transversaliteit: kunsten, cultureel erfgoed, circuskunsten, sociaal-cultureel werk, amateurkunsten;
- 2° het verbindende karakter van het bovenlokale veld tussen het lokale cultuurbeleid en het Vlaamse niveau te erkennen en versterken;
- 3° aandacht te hebben voor regionale verschillen;
- 4° in het kader van bovenlokaal cultuurwerk samenwerkingen in een cultureel ecosysteem met andere beleidsdomeinen (Onderwijs, Welzijn, Toerisme, Economie, Sport, Ruimtelijke Ordening, Onroerend Erfgoed enzovoort) te stimuleren;
- 5° aandacht te hebben voor innovatie en vernieuwende voorbeeldwerkingen.

Art. 6. Dit decreet voorziet daartoe in de volgende instrumenten:

- 1° projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten;
- 2° een structurele ondersteuning van het bovenlokale veld middels werkingsubsidies voor een steunpunt, en werkingssubsidies voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

Art. 7. De instrumenten, vermeld in artikel 6, worden toegepast met inachtneming van de volgende voorwaarden, vermeld in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening:

- 1° dossiers waar ten aanzien van de subsidieontvanger er een bevel tot terugvordering uitstaat ingevolge een eerder besluit van de Europese Commissie waarbij de steun onrechtmatig en onverenigbaar is verklaard met de interne markt, zijn uitgesloten;
- 2° dossiers van subsidieontvangers die voldoen aan de definitie van 'onderneming in moeilijkheden', vermeld in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening, zijn uitgesloten;
- 3° bij de berekening van de steunintensiteit en de in aanmerking komende kosten zijn alle bedragen die worden gebruikt, de bedragen vóór aftrek van belastingen of andere heffingen. De in aanmerking komende kosten worden gestaafd met bewijsstukken, die duidelijk gespecificeerd en actueel zijn;
- 4° wanneer steun in een andere vorm dan een subsidie wordt toegekend, is het steunbedrag het brutosubsidie-equivalent van de steun;

5° steun die in meerdere delen wordt uitgekeerd, wordt gediscoteerd tot de waarde ervan op het tijdstip van de toekenning van de steun. De in aanmerking komende kosten worden gediscoteerd tot hun waarde op het tijdstip van de toekenning van de steun.

Afdeling 2. Organisatie van de bovenlokale cultuurwerking

Onderafdeling 1. Bepaling van beleidsprioriteiten

Art. 8. Voor 30 juni van het eerste volledige jaar van elke nieuwe legislatuur van het Vlaams Parlement maakt de Vlaamse Regering de beleidsprioriteiten voor de bovenlokale cultuurwerking bekend.

De Vlaamse Regering kan de prioriteiten, vermeld in het eerste lid, bijsturen tijdens de legislatuur.

De beleidsprioriteiten en de bijsturingen ervan worden bekendgemaakt via publiek raadpleegbare communicatiekanalen.

Onderafdeling 2. Organisatie van de kwaliteitsbeoordeling

Art. 9. §1. De Vlaamse Regering benoemt een pool van beoordelaars voor de advisering van aanvraagdossiers voor subsidies in het kader van dit decreet.

De leden van de pool van beoordelaars worden aangesteld vanwege hun expertise in een specifiek aspect van de culturele sector of in bepaalde functies of disciplines, of vanwege hun totaalvisie op het bovenlokale culturele veld. Er wordt ook rekening gehouden met diversiteit en geografische spreiding.

De Vlaamse Regering kan de vereisten waaraan de leden van de pool van beoordelaars moeten voldoen, vermeld in het tweede lid, nader bepalen.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de onverenigbaarheden die van toepassing zijn op de leden van de pool.

§3. De Vlaamse Regering benoemt de leden van de pool van beoordelaars voor een periode van vijf jaar. De Vlaamse Regering vervangt uiterlijk om de vijf jaar de helft van de leden van de pool van beoordelaars. Een beoordelaar kan maximaal twee opeenvolgende mandaten vervullen.

Art. 10. Beoordelaars ontvangen een vergoeding voor hun werkzaamheden en verplaatsingen.

De Vlaamse Regering bepaalt de hoogte van de vergoeding, vermeld in het eerste lid.

Art. 11. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen inzake de procedure voor de samenstelling van de pool van beoordelaars, inzake de procedure voor de aanstelling van de leden van de pool van beoordelaars, en inzake het ontslag van de leden van de pool van beoordelaars.

Hoofdstuk 3. Projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten

Afdeling 1. Algemene bepalingen over projectsubsidies

Art. 12. Een aanvrager komt in aanmerking voor een projectsubsidie als hij voldoet aan elk van de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° de aanvrager heeft rechtspersoonlijkheid met een niet-commercieel karakter;
- 2° de aanvrager is een jeugd- of culturele actor of een openbaar bestuur, inclusief autonome gemeentebedrijven, gelieerd aan de culturele sectoren en disciplines vermeld in artikel 3, 4°;
- 3° de aanvrager is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 4° de aanvrager past de principes en de regels van de democratie en het Europees Verdrag inzake de Rechten van de Mens toe in de werking.

Art. 13. Een aanvraagdossier is ontvankelijk als het voldoet aan elk van de volgende voorwaarden:

- 1° het aanvraagdossier is tijdig ingediend;
- 2° het aanvraagdossier is volledig samengesteld uit de door de Vlaamse Regering bepaalde gegevens en documenten;
- 3° het aanvraagdossier voldoet aan de door de Vlaamse Regering bepaalde formele voorwaarden;
- 4° het aanvraagdossier is in het Nederlands opgesteld.

Art. 14. De administratie beslist of voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 12 en 13.

De administratie deelt haar beslissing over ontvankelijkheid digitaal mee aan de aanvrager.

Art. 15. Een aanvrager van een projectsubsidie geeft in het aanvraagdossier aan welke combinatie van functies kenmerkend zijn voor de activiteiten of de werking die de aanvrager beschrijft.

Art. 16. De volgende activiteiten komen niet in aanmerking voor projectsubsidies:

- 1° een activiteit binnen het werkterrein van het Vlaams Fonds voor de Letteren;
- 2° een activiteit binnen het werkterrein van het Vlaams Audiovisueel Fonds;
- 3° het ontwerp en de uitvoering van al dan niet experimentele infrastructuur en bouwprojecten;
- 4° de aankoop of restauratie van cultureel erfgoed;
- 5° academisch onderzoek;
- 6° een project waarvan de gevraagde subsidieperiode al loopt op het moment van aanvraag.

In het eerste lid wordt verstaan onder:

- 1° Vlaams Fonds voor de Letteren: het Vlaams Fonds voor de Letteren, opgericht krachtens het decreet van 30 maart 1999 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren;
- 2° Vlaams Audiovisueel Fonds: het Vlaams Audiovisueel Fonds, opgericht krachtens het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds.

De Vlaamse Regering kan nader specificeren welke activiteiten, vermeld in het eerste lid, niet in aanmerking komen voor projectsubsidies binnen dit decreet.

Afdeling 2. Specifieke bepalingen over projectsubsidies

Onderafdeling 1. Aanvragen van projectsubsidies voor bovenlokale cultuurprojecten

Art. 17. Om geïntegreerd bovenlokaal cultureel werk te bevorderen en te versterken kan de Vlaamse Regering, als een aanvraagdossier voor projectsubsidies is ingediend, projectsubsidies toekennen voor bovenlokale cultuurprojecten voor een looptijd van maximaal drie opeenvolgende jaren. Een projectsubsidie wordt alleen toegekend op voorwaarde dat er voldaan is aan al de volgende elementen:

- 1° het project voert minimaal twee functies uit;
- 2° het project heeft een bovenlokale schaalgrootte, reikwijdte en relevantie, zonder een weerslag te hebben op de gehele Vlaamse Gemeenschap;
- 3° het project overstijgt de reguliere werking van de aanvragende actor;
- 4° het project heeft een culturele finaliteit;
- 5° het project heeft een in de tijd en in opzet of doelstelling afgebakend karakter;
- 6° het project heeft een zakelijk luik dat financieel sluitend is.

Art. 18. Een aanvraagdossier voor een projectsubsidie omvat:

- 1° een omschrijving van het project;
- 2° een toelichting bij de manier waarop het project kadert in het bovenlokale culturele veld en in het profiel van de aanvragende organisatie, waarbij desgevallend onderbouwd wordt waarom het project de reguliere werking van de aanvragende organisatie overstijgt;
- 3° een gemotiveerde aanduiding van minimaal twee functies;
- 4° een realistische planning van de culturele, de organisatorische en de financiële aspecten van het project voor de gevraagde subsidieperiode. Voor meerjarige projecten dient minstens het eerste jaar van de gevraagde subsidieperiode concreet te zijn uitgewerkt, voor projecten die minder duren dan een jaar, wordt de planning voor het gehele project meegegeven;
- 5° een vermelding en motivatie van de looptijd van het project.

Art. 19. Om in aanmerking te komen voor subsidie worden de projecten, vermeld in artikel 17, die met het aanvraagdossier, vermeld in artikel 18, worden ingediend, door een beoordelingscommissie als vermeld in artikel 20 getoetst aan de volgende criteria:

- 1° de keuze voor de twee op te nemen functies, en hun onderlinge samenhang, binnen het kader van het beschreven project;
- 2° de relevantie van de gekozen partners, binnen of buiten de culturele sector, de positionering van de aanvrager ten opzichte van die partners, en de meerwaarde van de samenwerkingen voor het project;
- 3° de realiseerbaarheid van de opzet en timing en de graad van haalbaarheid van het project;
- 4° de kwaliteit van het inhoudelijk concept en de concrete uitwerking;
- 5° de mogelijkheid om de resultaten duurzaam te verankeren;
- 6° de mate waarin het project aansluit bij de principes, vermeld in artikel 5, §2;
- 7° de meerwaarde van het project voor de ontwikkeling en stimulering van het bovenlokale culturele veld, waarbij ook getoetst wordt in welke mate het project de reguliere werking van de aanvragende organisatie overstijgt;
- 8° hoe het ingediende project uitvoering geeft aan de beleidsprioriteiten, vermeld in artikel 7, eerste lid;
- 9° de kwaliteit van het zakelijk beheer. Daarbij wordt getoetst of de inhoudelijke planning spoort met de zakelijke planning en of de begroting en timing haalbaar en realistisch zijn;
- 10° de mate waarin subsidiëring van het project noodzakelijk is, onder meer rekening houdend met structurele subsidies die door de Vlaamse Gemeenschap worden toegekend aan de aanvrager.

De Vlaamse Regering kan een of meer van de criteria, vermeld in het eerste lid, verder invullen.

Onderafdeling 2. Beoordeling en toekenning

Art. 20. De Vlaamse Regering richt per aanvraagronde een beoordelingscommissie op voor de advisering van de aanvraagdossiers voor projectsubsidies, vermeld in artikel 18. De leden van de beoordelingscommissie worden gekozen uit de pool van beoordelaars, vermeld in artikel 9.

De leden van de beoordelingscommissie worden aangesteld omwille van hun expertise over een specifiek aspect van de culturele sector, over bepaalde functies of disciplines, of voor hun een totaalvisie op het bovenlokale culturele veld. De beoordelingscommissie wordt op evenwichtige wijze samengesteld uit leden die de verschillende te beoordelen aspecten van de aanvraagdossiers vertegenwoordigen. Er wordt ook rekening gehouden met diversiteit en geografische spreiding.

Als dat nodig is, kan de beoordelingscommissie worden aangevuld met experten uit de administratie. Ze hebben evenwel geen stemrecht.

Art. 21. De administratie beheert een aanvraagdossier als vermeld in artikel 18. De administratie treft de nodige voorbereidingen voor de kwaliteitsbeoordeling.

De administratie is verantwoordelijk voor de voorbereiding van en verslaggeving over de werkzaamheden van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 20. De administratie bezorgt aan de voormelde beoordelingscommissie alle informatie die nodig is om tot een kwaliteitsvolle inhoudelijke beoordeling te komen.

De voormelde beoordelingscommissie beoordeelt de kwaliteit van de inhoudelijke aspecten van de ontvankelijke aanvraagdossiers aan de hand van de elementen en de criteria, vermeld in artikel 17, 18 en 19, en stelt over deze aanvraagdossiers een advies op. Uit dit advies blijkt, rekening houdend met de in de begroting voorziene kredieten, welke aanvraagdossiers al dan niet dienen te worden gesubsidieerd.

De administratie stelt voor ontvankelijke aanvraagdossiers een voorstel van beslissing op op basis van de elementen, vermeld in artikel 17 en 18, en het advies van de voormelde beoordelingscommissie. Dat voorstel van beslissing bevat ook een voorstel over de grootte van de toe te kennen subsidiebedragen, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

Art. 22. De Vlaamse Regering beslist over de toekenning van een subsidie, de duur van een subsidieperiode en de grootte van het toegekende subsidiebedrag, op basis van het voorstel van beslissing, vermeld in artikel 21, vierde lid.

Art. 23. Een aanvrager van een projectsubsidie ontvangt digitaal de beslissing.

Onderafdeling 3. Uitbetaling

Art. 24. Als de toegekende projectsubsidie hoger is dan 7000 euro wordt een subsidie in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld na de beslissing. De Vlaamse Regering bepaalt het bedrag van de voorschotten.

Als de toegekende projectsubsidie niet hoger is dan 7000 euro wordt het subsidiebedrag volledig uitbetaald na de beslissing.

Onderafdeling 4. Verantwoording en toezicht

Art. 25. Een subsidieontvanger stelt niet later dan een maand na afloop van het project een verantwoordingsdossier samen, dat aantoonst hoe voldaan wordt aan de subsidievoorwaarden en de lopende of voltooide uitvoering van het aangevraagde project.

De Vlaamse Regering kan nader bepalen welke gegevens en documenten een verantwoordingsdossier moet bevatten, aan welke inhoudelijke en vormelijke voorwaarden een verantwoordingsdossier moet voldoen, op welke wijze en wanneer een verantwoordingsdossier moet worden ingediend en op welke wijze die modaliteiten afhankelijk worden gemaakt van de hoogte van het subsidiebedrag.

Art. 26. Als de toegekende projectsubsidie hoger is dan 7000 euro wordt het verantwoordingsdossier, vermeld in artikel 25, bezorgd aan de administratie.

Als de toegekende projectsubsidie niet hoger is dan 7000 euro wordt het verantwoordingsdossier, vermeld in artikel 25, ter beschikking van de administratie gehouden voor een steekproefsgewijze controle. De Vlaamse Regering bepaalt nader de uitvoeringswijze en de grootte van de steekproef.

Art. 27. Een subsidieontvanger bezorgt op eenvoudig verzoek van de administratie alle informatie die nodig is voor de registratie van beleidsrelevante gegevens.

Art. 28. De administratie oefent het toezicht uit op de aanwending van de projectsubsidie op basis van het verantwoordingsdossier, vermeld in artikel 25.

Hoofdstuk 4. Structurele ondersteuning

Afdeling 1. Steunpunt

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen voor het steunpunt

Art. 29. §1. Om de geïntegreerde werking van een kwalitatief, duurzaam en divers bovenlokaal cultuurlandschap te stimuleren, wordt een steunpunt gesubsidieerd door de Vlaamse Regering. Die subsidie bestaat uit een subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten.

§2. Een steunpunt is een centrum van expertise. Het heeft als doel individuen, organisaties en besturen te ondersteunen bij hun praktijkontwikkeling, subsidieaanvragen en beleidsvisie rond bovenlokale cultuur, en de ontwikkeling van het lokale en bovenlokale culturele veld als geheel te stimuleren om de doelstellingen, vermeld in dit decreet, te bereiken.

Art. 30. Een steunpunt heeft de volgende opdrachten:

- 1° praktijkondersteuning voor de actoren in het lokale en bovenlokale veld: een actieve dienstverlening verzorgen op het vlak van deskundigheidsbevordering en kwaliteitszorg over de verschillende functies, door informatie, vorming, begeleiding, kennisuitwisseling en bevordering van samenwerking;
- 2° beleidsondersteuning en onderzoek: op basis van permanente evaluatie en het onderzoek dat daarvoor nodig is, een bijdrage leveren aan een continue ontwikkeling en correcte beeldvorming van het lokale en bovenlokale culturele veld en het overheidsbeleid op dat gebied.

Het steunpunt realiseert zijn opdrachten in samenspraak met andere steunpunten en binnen een netwerk van andere bovenlokale culturele actoren. Het steun-

punt kan voor de realisatie van zijn taken samenwerken met andere organisaties die op bepaalde terreinen over complementaire expertise beschikken.

Onderafdeling 2. Toekenning van werkingssubsidies voor het steunpunt

Art. 31. Om het toe te kennen subsidiebedrag en de ermee verbonden opdrachten te kunnen bepalen, dient het steunpunt een beleidsplan voor de volgende vijf werkjaren in bij de administratie. De Vlaamse Regering bepaalt nader welke gegevens en documenten het beleidsplan moet bevatten, aan welke inhoudelijke en vormelijke voorwaarden een beleidsplan moet voldoen en op welke wijze een beleidsplan moet worden ingediend.

Art. 32. De Vlaamse Regering richt een beoordelingscommissie op voor de beoordeling van het beleidsplan van het steunpunt op basis van de criteria, vermeld in artikel 33. De leden van de beoordelingscommissie worden gekozen uit de pool van beoordelaars, vermeld in artikel 9.

De leden van de beoordelingscommissie worden aangesteld omwille van hun expertise over een specifiek aspect van de culturele sector, over bepaalde functies of disciplines, of voor hun totaalvisie op het bovenlokale culturele veld. De beoordelingscommissie wordt op evenwichtige wijze samengesteld uit leden die de verschillende te beoordelen aspecten van de aanvraagdossiers vertegenwoordigen. Er wordt ook rekening gehouden met diversiteit en geografische spreiding.

Als dat nodig is, kan de beoordelingscommissie worden aangevuld met experts uit de administratie. Ze hebben evenwel geen stemrecht.

Art. 33. De volgende criteria zijn van toepassing voor de toekenning en de bepaling van het bedrag van de werkingssubsidie voor het steunpunt:

- 1° de kwaliteit van de dienstverlening en de uitvoering van de intermediaire rol;
- 2° de wijze waarop de opdrachten, vermeld in artikel 30, gerealiseerd worden;
- 3° de positionering, samenwerking en netwerkvorming, zowel binnen de bovenlokale context als in Vlaanderen;
- 4° de inspanningen op het vlak van duurzaamheid en maatschappelijke en culturele diversiteit;
- 5° de kwaliteit van het zakelijke beheer en de haalbaarheid en het realiteitsgehalte van de begroting. De noodzaak voor een werkingssubsidie wordt aangetoond in de begroting, rekening houdend met de eigen ontvangsten uit de werking.

De Vlaamse Regering kan de criteria voor de toekenning en de bepaling van het bedrag van de werkingssubsidie, vermeld in het eerste lid, nader bepalen.

Art. 34. De Vlaamse Regering bepaalt na kennisname van het advies van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 32, het subsidiebedrag op basis van de criteria, vermeld in artikel 33.

Onderafdeling 3. Uitbetaling van het steunpunt

Art. 35. Een werkingssubsidie aan het steunpunt wordt als volgt beschikbaar gesteld:

- 1° een voorschot van 45% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar vanaf 1 februari;
- 2° een voorschot van 45% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar vanaf 1 juli;
- 3° een saldo van maximaal 10% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar nadat de administratie heeft vastgesteld dat de subsidievoorwaarden zijn nageleefd.

Art. 36. De voorschotten, vermeld in artikel 35, en het saldo worden beschikbaar gesteld op voorwaarde dat:

- 1° het steunpunt jaarlijks voor 1 april een financieel verslag van het voorbije werkjaar indient bij de administratie;
- 2° het steunpunt een rapport over de voortgang van het beleidsplan indient in het derde jaar van de looptijd van de subsidieperiode.

De Vlaamse Regering kan nader bepalen welke gegevens en documenten een financieel verslag en een rapport over de voortgang van het beleidsplan moet bevatten, aan welke inhoudelijke en vormelijke voorwaarden die moeten voldoen en op welke wijze die moeten worden ingediend.

Art. 37. De subsidieontvanger bezorgt op eenvoudig verzoek van de administratie alle informatie die nodig is voor de registratie van beleidsrelevante gegevens.

Onderafdeling 4. Beheersovereenkomst met betrekking tot het steunpunt

Art. 38. De Vlaamse Regering sluit met het steunpunt een beheersovereenkomst.

In de beheersovereenkomst, vermeld in het eerste lid, worden ten minste de strategische en operationele doelstellingen en de bijbehorende indicatoren bepaald. De vereniging concretiseert de beheersovereenkomst in een meerjarenplan en legt dat ter goedkeuring voor aan de administratie. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden waaraan de overeenkomst moet voldoen.

De beheersovereenkomst, vermeld in het eerste lid, bestrijkt een periode van vijf jaar en is hernieuwbaar. De voormelde periode begint op 1 januari van het eerste volledige jaar van iedere nieuwe legislatuur van het Vlaams Parlement.

Afdeling 2. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Art. 39. Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, opgericht om duurzame voorwaarden te creëren om geïntegreerd bovenlokaal cultuurwerk te ontwikkelen, in stand te houden, en te verspreiden, kunnen op basis van dit decreet ondersteund worden met een werkingssubsidie.

Intergemeentelijke samenwerkingsverbanden vervullen een regisseursrol als verbinder, facilitator en verduurzamer van het bovenlokale culturele veld. De Vlaamse Regering kan deze regisseursrol nader bepalen.

Onder voorbehoud van de bepalingen van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur worden, voor de toepassing van dit decreet, feitelijke samenwerkingen tussen districten, met dezelfde doelstelling als in het eerste lid, gelijkgesteld met intergemeentelijke samenwerkingsverbanden.

Onderafdeling 1. Aanvragen van werkingssubsidies voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Art. 40. Een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in artikel 39 kan een werkingssubsidie aanvragen van maximaal 100.000 euro per werkjaar, voor een looptijd van zes jaar, als het voldoet aan al de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° het intergemeentelijk samenwerkingsverband bestaat uit minimaal vier omliggende gemeenten of districten;
- 2° alle aangesloten gemeenten of districten samen brengen jaarlijks een bedrag in dat minstens gelijk is aan de jaarlijkse subsidie van de Vlaamse Regering;

- 3° het intergemeentelijk samenwerkingsverband dient een cultuurnota in met een transversale, gedragen en consistente visie op het bovenlokale cultuurwerk binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband voor een periode die loopt tot en met 31 december van het jaar dat volgt op de gemeenteraadsverkiezingen;
- 4° het intergemeentelijk samenwerkingsverband is gevestigd in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 5° het intergemeentelijk samenwerkingsverband dient bij de administratie tijdig een volledig aanvraagdossier in dat minstens voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 41, 43, 44 en 45.

Art. 41. Een aanvraagdossier als vermeld in artikel 40, 5°, voldoet aan elk van de volgende ontvankelijkheidsvoorwaarden:

- 1° het aanvraagdossier is tijdig ingediend;
- 2° het aanvraagdossier is volledig samengesteld uit de door de Vlaamse Regering bepaalde gegevens en documenten;
- 3° het aanvraagdossier voldoet aan de door de Vlaamse Regering bepaalde formele voorwaarden;
- 4° het aanvraagdossier is in het Nederlands opgesteld.

Art. 42. De administratie beslist of voldaan is aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, vermeld in artikel 40 en 41.

De administratie deelt haar beslissing over ontvankelijkheid digitaal mee aan de aanvrager.

Art. 43. Een werkingssubsidie voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden ondersteunt de uitvoering van een bovenlokaal cultuurbeleid voor een periode van zes jaar. Een werkingssubsidie wordt alleen toegekend op voorwaarde dat er voldaan is aan elk van de volgende elementen:

- 1° de samenwerking vervult de regisseursrol, vermeld in artikel 39, tweede lid;
- 2° de samenwerking heeft een bovenlokale schaalgrootte, reikwijdte en relevantie;
- 3° de samenwerking overstijgt sectorspecifieke grenzen.

Art. 44. Een aanvraagdossier voor een werkingssubsidie voor een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in artikel 40, 5°, bevat al de volgende elementen:

- 1° een inhoudelijk deel, namelijk de cultuurnota, vermeld in artikel 40, 3°, met aandacht voor:
 - a) de positionering en samenwerking met andere actoren in het veld;
 - b) de specifieke noden van de desbetreffende regio van het intergemeentelijk samenwerkingsverband;
 - c) de samenhangende, gedragen en consistente visie op het bovenlokale cultuurwerk binnen het intergemeentelijk samenwerkingsverband;
 - d) de toepassing van de regisseursrol voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, vermeld in artikel 39, tweede lid, in de activiteiten of werking;
- 2° een zakelijk deel met aandacht voor:
 - a) een financiële meerjarenbegroting;
 - b) de afstemming tussen het inhoudelijk en het zakelijk deel;
- 3° minstens voor het eerste werkjaar een concreet overzicht van geplande acties om de inhoudelijke beleidsvisie te realiseren, met aandacht voor de regisseursrol, vermeld in artikel 39, tweede lid, en de elementen, vermeld in artikel 43;
- 4° voor wat betreft de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, waarvan randgemeenten, vermeld in artikel 7 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, kunnen deel uitmaken: een samenwerkingsovereenkomst met het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap vzw 'de Rand'.

Art. 45. Als dat van toepassing is, bevat het aanvraagdossier voor werkingssubsidie voor een intergemeentelijk samenwerkingsverband ook een zelfevaluatie van de werking voorafgaand aan de gevraagde subsidieperiode.

Art. 46. Een werkingssubsidie als vermeld in artikel 40 kan niet gecumuleerd worden met een projectsubsidie als vermeld in artikel 17.

Art. 47. Instappen in de subsidieperiode van zes jaar, vermeld in artikel 43, kan maar om de zes jaar. De eerste periode begint op 1 januari 2020.

Onderafdeling 2. Beoordeling en toekenning subsidies voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Art. 48. De Vlaamse Regering richt per aanvraagronde een beoordelingscommissie op voor de advisering van aanvraagdossiers voor een werkingssubsidie voor een intergemeentelijk samenwerkingsverband. De leden van de beoordelingscommissie worden gekozen uit de pool van beoordelaars, vermeld in artikel 9.

De leden van de beoordelingscommissie worden aangesteld omwille van hun expertise over een specifiek aspect van de culturele sector, over bepaalde functies of disciplines, of voor hun totaalvisie op het bovenlokale culturele veld. De beoordelingscommissie wordt op evenwichtige wijze samengesteld uit leden die de verschillende te beoordelen aspecten van de aanvraagdossiers vertegenwoordigen. Er wordt ook rekening gehouden met diversiteit en geografische spreiding.

Als dat nodig is, kan de beoordelingscommissie worden aangevuld met experten uit de administratie. Ze hebben evenwel geen stemrecht.

Art. 49. Om in aanmerking te komen voor een werkingssubsidie voor een intergemeentelijk samenwerkingsverband als vermeld in artikel 39, wordt het aanvraagdossier, vermeld in artikel 40, 5°, dat is ingediend zoals vermeld in artikel 41 door een beoordelingscommissie als vermeld in artikel 48, getoetst aan de volgende criteria:

- 1° de kwaliteit van de inhoudelijke visie en de concrete uitwerking daarvan, met aandacht voor de regisseursrol, vermeld in artikel 39, tweede lid;
- 2° de kwaliteit van de manier waarop de voorgestelde cultuurnota de noden van de desbetreffende regio capteert, en daarop inspeelt;
- 3° de relevantie van de gekozen partnergemeenten en de bijdrage van de intergemeentelijke samenwerking aan de ontwikkeling en stimulering van het bovenlokale culturele veld;
- 4° de realiseerbaarheid van de opzet en timing van de voorgestelde activiteiten, en de haalbaarheid van de samenwerking op zich;
- 5° de relevantie van de positionering en samenwerking van het intergemeentelijk samenwerkingsverband met andere actoren in het veld;
- 6° de mogelijkheid om de resultaten duurzaam te verankeren;
- 7° de mate waarin de intergemeentelijke samenwerking aansluit bij de principes, vermeld in artikel 5, §2;
- 8° de kwaliteit van het zakelijke plan. Daarbij wordt getoetst of de inhoudelijke planning spoort met de zakelijke planning en of de begroting en timing haalbaar en realistisch zijn;
- 9° de kwaliteit van de voorbije werking.

De Vlaamse Regering kan een of meer van de criteria, vermeld in het eerste lid, nader specificeren.

Art. 50. De administratie beheert een aanvraagdossier als vermeld in artikel 40, 5°. De administratie treft de nodige voorbereidingen voor de kwaliteitsbeoordeling.

De administratie is verantwoordelijk voor de voorbereiding van en verslaggeving over de werkzaamheden van de beoordelingscommissie, vermeld in artikel 48. De administratie bezorgt alle informatie die nodig is om tot een kwaliteitsvolle inhoudelijke beoordeling te komen, aan de voormelde beoordelingscommissie.

De voormelde beoordelingscommissie beoordeelt de kwaliteit van de ontvankelijk aanvraagdossiers, conform artikel 49, en stelt over deze aanvraagdossiers een advies op. Uit dit advies blijkt, rekening houdend met de in de begroting voorziene kredieten, welke aanvraagdossiers al dan niet dienen te worden gesubsidieerd.

De administratie stelt voor ontvankelijke aanvraagdossiers een voorstel van beslissing op op basis van de elementen, vermeld in artikel 43, 44 en 45, en het advies van de voormelde beoordelingscommissie. Dat voorstel van beslissing is inclusief een voorstel over de grootte van de toe te kennen subsidiebedragen, binnen de perken van de door het Vlaams Parlement goedgekeurde kredieten.

Art. 51. De Vlaamse Regering beslist over de toekenning van een subsidie en de grootte van het toegekende subsidiebedrag, op basis van het voorstel van beslissing, vermeld in artikel 50, vierde lid.

Art. 52. Het aanvragende intergemeentelijk samenwerkingsverband ontvangt digitaal de beslissing.

Onderafdeling 3. Uitbetaling subsidies voor intergemeentelijke samenwerkingsverbanden

Art. 53. Een werkingssubsidie aan het intergemeentelijk samenwerkingsverband wordt als volgt beschikbaar gesteld:

- 1° een voorschot van 45% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar vanaf 1 februari;
- 2° een voorschot van 45% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar vanaf 1 juli;
- 3° een saldo van maximaal 10% van het toegekende subsidiebedrag voor het werkjaar, betaalbaar nadat de administratie heeft vastgesteld dat de subsidievoorwaarden zijn nageleefd.

Art. 54. De voorschotten, vermeld in artikel 53, en het saldo worden beschikbaar gesteld op voorwaarde dat:

- 1° het intergemeentelijk samenwerkingsverband jaarlijks voor 1 april een financieel verslag van het voorbije werkjaar indient bij de administratie;
- 2° het intergemeentelijk samenwerkingsverband halverwege het derde jaar van de looptijd van de subsidieperiode een voortgangsrapport indient over de stand van zaken van de uitvoering van de cultuurnota.

Art. 55. De Vlaamse Regering kan nader bepalen welke gegevens en documenten een financieel verslag en een voortgangsrapport moet bevatten, aan welke inhoudelijke en vormelijke voorwaarden die moeten voldoen en op welke wijze die moeten worden ingediend.

Art. 56. Het intergemeentelijk samenwerkingsverband bezorgt op eenvoudig verzoek van de administratie alle informatie die nodig is voor de registratie van beleidsrelevante gegevens.

Hoofdstuk 5. Algemene bepalingen over de subsidies

Art. 57. §1. Organisaties kunnen met subsidies die op basis van dit decreet zijn toegekend, een reserve aanleggen conform het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

§2. De Vlaamse Regering kan nader bepalen op welke wijze en wanneer een aanvraagdossier wordt ingediend, en op welke wijze en wanneer beslissingen worden genomen en bekendgemaakt.

De Vlaamse Regering kan de procedures voor de beoordeling van de dossiers nader bepalen. De Vlaamse Regering kan het aantal beoordelaars in de verschillende beoordelingscommissie bepalen. De Vlaamse Regering kan nader de vereisten bepalen waaraan een beoordelaar voldoet. De Vlaamse Regering kan nader de methode en de procedure bepalen die ze hanteert voor de samenstelling van de beoordelingscommissies en het benoemen van de voorzitter. De Vlaamse Regering kan nadere regels bepalen omtrent de werking van de beoordelingscommissies.

De Vlaamse Regering kan nader bepalen wanneer de uitbetaling van subsidies verloopt.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels bepalen voor het toezicht op de subsidie en de monitoring en evaluatie van de gesubsidieerde organisaties.

Hoofdstuk 6. Slotbepalingen

Art. 58. In afwijking van artikel 8 maakt de Vlaamse Regering de beleidsprioriteiten voor de bovenlokale cultuurwerking de eerste keer bekend voor 1 januari 2019. Deze worden bekendgemaakt via publiek raadpleegbare communicatiekanalen.

Art. 59. In afwijking van artikel 38, derde lid, bepaalt de Vlaamse Regering de begindatum en de periode van de eerste beheersovereenkomst met het steunpunt.

Art. 60. Artikel 38 en 39 van het decreet van 6 juli 2012 betreffende het Lokaal Cultuurbeleid worden opgeheven.

Art. 61. Dit decreet wordt voor het eerst toegepast op werkingen van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en projecten die lopen vanaf 1 januari 2020.

Art. 62. Dit decreet wordt voor het eerst toegepast op de werking van het steunpunt die loopt vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

Art. 63. Artikel 60 treedt in werking op 1 januari 2020.